

vojakov na pomoč tajniku. Vojake potrebujejo zlasti za varstvo državne blagajne, ki posedajo 20 milj. dolarjev. Zdaj se bode z vsemi močmi na tem delo, da se združi Kuba z ameriškimi vojskami. Angleži se pa baje ježe, ker se bojijo za svoje trgovstvo.

## Dopisi.

**S Ščavnice.** Obč. volitve, ki so bile zbog nepravilnega in nepoštenega vedenja prvaško-klerikalne družbe že dvakrat ovržene, se zopet bližajo, laži in obrekovanja prvaških klerikalcev že zopet cvetijo, zato hočemo ljudstvu pokazati, kako, žalibog, bode, če ta družba pride na krnilo. Mir in sloga, ki je dozdaj vladala pri nas, je šla rakom žvižgat. In kdo je kriv? S ponosom tu trdimo, da mi naprednjaki ne, prvaški klerikalci so začeli z lažmi blatiti poštenjake po svojih časnikarskih cunjah in to je bil začetek razpora. In kaki so? Oglejmo si klerikalnega Stolca! Enkrat je Vračkijanec, drugi dan klerikalec, čez teden podrepanik — figamoz od glave do pete. Roškar? (Vprašanje stavčev: Ali je to tisti junak žalostne in klaverne postave, ki toži Štajerca? Predznosti res ima več kakor pameti, ali — ohladil se bo!) Noč je temna in takov je tudi Roškarjev značaj. No, bodoči obč. tajnik Cettl, a sedaj samo Cettl, boš mar potem tudi v koruzi grude tolkel? Takih in enakih je tu, žalibog, veliko in vse podpihuje benediško kaplanče — povsodni in blebetavi Gomilšek, povsod vitika svoj žegnani nos, na mesto da se doma za svoje ovce briga. In tako se naši prvaški klerikalci s samimi neumnostmi in lažmi pripravljajo na te volitve, mi naprednjaki se ne udeležimo volitve. Fihposovci bodo gotovo vpili po fihposu: Zmagali smo! Lahko, ker vam prostovoljno prepustimo, da v treh letih pokazete ljudstvu svojo grozotansko politično nezrelost in nesposobnost.

**Iz Slomov** (Občinske zadeve). Novi kranjski pankrt je pred nekaj tedni opisoval volitve v Slomih in pri tem prav po klerikalno lagal in po prvaško psoval bivšega velezaslužnega slomskega župana — Visenjaka. V tej kranjski cunji dopisnik čvekari o neki zmagi, ne omenja pa, kako so prvaški kričarji pred volitvijo nadlegovali in strašili volilce, češ: Če boste volili Visenjaka, boste mu morali plačati pokojnino, on bo dobil zaslužni zlat križec in občina bo morala plačati do osem tisoč gold. za novo cesto, ki se bo gradila skozi občino. Nadalje se je tudi hujskalo, da bodo občani baje morali plačati stolp na Polensaku, ki je bil popravljen in zaradi katerega se Mezgovci že celih osem let rajši tožijo kakor da bi plačali, kar so dolžni. Njih zemljišče, seveda ne vse, ali nekaj vendar, spada pod polensko župnijo. In kadar je treba pri cerkvi kakšnega popravka in prispevka, tedaj bi videli najrajši, da bi bilo njihovo zemljišče v župniji Sv. Marjete, kadar pa je tam treba kaj popravljati in plačati, pa bi imeli svoje zemljišče spet radi v polenski župniji. Taki so! Znati so pač mora! — Nadalje so ponujali volilcem mlatilni stroj na posodo brezplačno, enako tudi kotel za žganje kuhati itd. Tudi z groznijo so strašili volilce, da se ne sme stopiti njihova živina na njihovo posestvo, da ne sme nihče voziti po njihovem zemljišču itd. Tako so pritiskali na volilce in jih končao dobili za svoje nečedne naklepe. Sredstva, ki so se jih posluževali Visenjakovim nasprotniki, so res podla in za poštenega ter značajnega človeka nesopodna. Povdarjamo tu: večina volilcev ni volila po svojem prepričanju, temveč po komandi nasilnikov, ni volila po prosti volji, ampak po podrepaniški volji. Visenjakovim nasprotniki so kar na vohov pripeljali vse, kar leze in gre prvaškega ter ima pravico voliti in le tako z raznimi mahinacijami, s pritiskom in volilnim sleparstvom so klaverno zmagali proti Visenjaku. In kaj je pravzaprav zakrivil Visenjak, da ga toli strupeno črtijo? Povejmo vam, da čisto nič! Visenjak je naprednega mišljenja in to je po prvaško-klerikalnih nazorih strašen greh. Ali Visenjak prav: Svoj jezik spoštuj, drugega ne zaničuj! In, ali ni tako prav in pošteno? V slomski občini ni niti enega nemčurja, kakor ta podivjana prvaška družba laže v kranjskem pankrtu. Visenjak je vpeljal v občini slovenski pečat, uradoval je vedno slovenski in ni bil

govražen nobeni narodnosti in nobenemu stanu, pač pa vsakomur prijatelj in dobitnik. Deloval je skozi in skozi vzgledno, redno, pošteno in nesebično. Vsako škodo ali elementarno ujmo je naznanil pravočasno glavarstvu, da so dobili oškodovanci odpisano in olajšano dajo. Mnogo, da največ si je prizadeval tudi za novo šolo na Polensaku, da stoji na tako primernem kraju, da si ga nihče ne more želeči boljšega in sposobnejšega in zato smo mu hvaležni vsi. Dalje si je Visenjak prizadeval, da je šola, h kateri je morala občina Slome prispevati 3813, že lansko leto plačana. Občina ima sedaj samo 10%, občinskih doklad. Za ubožni zaklad je spravil tekom svojega županovanja 395 K, občinskega denarja pa 548 skupaj, kar je tudi izročil novemu odboru, on pa je prevzel ob začetku svojega županovanja še dolg od prejšnjega župana. Kupil je tudi za občinsko korist čistilni stroj za zrnje, ki je stal 231 K. Rad je pomagati vsakomur in si mnogo prizadeval, da okraj dobi primerno okrajno cesto. Zato, ako ga Mezgovčani tako črtijo, naj je na drugi strani Visenjak prepričan, da ima v sosedstvu veliko in veliko prijateljev, ki upoštevajo vse to, kar je dobrega storil za občino ter ga hvaležno spoštujejo, kakor si to zasluži.

## Novice.

**Justični škandal!** Naši ptujski prvaki, — bog se jih usmili! — so pač največji reveži, kar jih roma po zeleni naši zemljici. Vse, vsi jih zatirajo, te uboge rešitelje in spasetelje naroda, te prepotrebne junake in mučenike, brez katerih bi se spremenili Slovenci že davno v Calukafre ali Eskime. . . . Ničesar, prav ničesar ne smejo storiti, ti visoki gospodje, katerih srca bijejo za visoko stvar prvaške politike. . . . Komaj prične eden izmed teh prvaških vitezov žalostne postave zahrbtno malo obrekovati, že ga primejo hudobni naprednjaki za ušesa; — komaj poskuša ptujski denuncijant malo ovadniti igrati, že zažvižgajo ptujski vrabci pesmico, ki začne z „Der grösste Schuft“ in konča z besedo „ist der Denunziant“; „niti lagati, resnico pačiti, tujo čast krasti, nekaznovano na poštenjake pljuvati, ne smejo ti ubogi, zatirani prvaki v Ptuj. . . . In to je hudo, kajti pravi prvak živi lažje brez zraka kakor pa brez laži in ovadstva! Zato se pač ne čudimo, da se zgodi v Ptuj toli „justičnih škandalov“ in celo „justičnih umorov“. Kdor ne verneje, naj čita prvaške liste, posebno pa tisti „Slov. Narod“, katerega urednik je baje po farovžih srebrne žlice kradel. Tam stoji črno na belem, vsak teden enkrat, da se zgodi toli in toliko takih „škandalov“ in „umorov“ ptujске justice. . . . Le par slučajev! Pred leti je nahujskala prvaška oduška gospoda natakarič Mustafa, naj toži „Štajerca“ in druge liste, ki so pisali o neki nezgodi. Natakarič je bila tako neumna, da je res tožila, da je res vrgla svoje krvave krajcarje v žrelo prvaškim hujskadem, da si je res pustila pobrati denar iz žepa; toženi listi pa so bili oproščeni, ker beseda „g'špusi“ (hec, ljubavi spas) ni žaljiva. Natakarič je imela prazne žepa, par sto kron je hotel „zaslužiti“ denuncijant dr. Zguba, in — vse to je „justični škandal“. . . . Dr. Brumen je psoval uradnike, protinike in priče na nesramen način in bil zato v Ptuj, Maribor, Celju, Trstu, Gradcu in Dunaju obsojen skupno na 450 K globe in 14 dni zapora — to je vsekakor „justični umor“. . . . Neka prvaška, od farjev nahujskana deklina je trgala tujo lastnino in bila obsojena, torej še spet „justični umor“. . . . In tako gre ta stvar naprej! Res, justici moramo očij odvezati! Brumen mora imeti prosto roko v laži, obrekovanju, ovadstvu! Brumen mora biti svoboden, kadar krade drugim čast! In kdor ga obsodi, stori „justični umor“. Kajti postava, ječe, zapori, globe, to vse je za hudobne naprednjake; prvaki pa smejo vse storiti nekaznovano. . . . če dež ne pojde!!!

**Zamorec se pere,** — ali črn ostane i za naprej. . . . Dr. Brumen, prvobornik solnčnate prvaške ideje v Ptuj, nadhujskac, zagrižen sovrag napredka, — se jezi, peni, razburja, divja, — zakaj? Ker smo ga imenovali sodnijsko označenega ovadnuta. . . . In v „Narodu“ se pere! Malo jezuitizma porablja kot milo. Ovaduh

pravi namreč: Jaz bi že tožil tiste, ki me imenujejo denuncijanta, ali mariborsko poroto im Ornig v žepu. . . . No, zamorec in ovaduh, mi nismo tako neusmiljeni, da bi ti ne pomagali. Izjavljamo: Pripravljeni smo, imenovati dr. Brumena, odvetnika v Ptuj, sodnijsko označenega denuncijanta v celjskih, graških, najskih, tržaških listih; celo v „Narodu“ smo to, ako nam dajo prostor. Ljubljansko poroto menda nima Nemec v žepu. Torej: dr. Brumen, Vi ste sodnijsko označen ovaduh, — ali nas bodele tožili?

**Klofuta.** Tako močno klofuto okoli ušesa je dobil naš brumni dr. Brumen, da jo bode pomnil vse žive dni in da jo bode čutili z njim vsi štajerski prvaški možakarji. Podelil je Brumen to klofuto — sam c. kr. justični minister dr. Klein!!! V odgovoru na neko prvaško interpelacijo je dejal minister: „Zaradi psovjanja sodnijskih oblastnih je bil dr. Brumen pred okrajno sodnijo v Trstu obsojen na denarni kazen 400 K oziroma 450 K in so bili vsi pripravi proti tej razsodbi zavrnjeni. Obsodbe dr. Brumena radi žaljenjake uradne časti so pravomočne“. Pred celo Avstrijo je torej ta ptujski ovaduh dobil od ministra zaslužen klofuto. Minister sam je povedal, da je Brumen obsojen na 450 K globe, ker je psoval in kradel čast. In iz vsega srca čestitamo prvaški gospodi k tej najnovejši klofuti. Dober tek!

## Iz Spodnje-Štajerskega.

**Naprej v zmagi. . . .** Zopet nam je poročali o velevažni napredni zmagi. V Rogatcu-Slatinu so se vršile ob koncu zadnjega in začetku tega meseca volitve v okrajni zastop. Zmagali so na celi črti pristaši naše stranke. Izvoljeni so bili gg. knez Windischgrätz, dr. Gotscher, dr. Mulli, J. Stoinschegg, J. Sporn, F. Hrovat (od veleposelstva); J. Brezinschegg, M. Löschnig, L. Miglitsch, L. Pototschnik, F. Straffella, V. Zigrosser (od industrije in trgovstva), J. Enfalt, K. Ferschmied, dr. Schuster, J. Simony, S. Spohn in K. Wretzl (od mest in trgov). Vsi so naprednjaki! Čast zavednim volilcem, ki gredo svojo pot naprej brez ozira na lajanje prvaškega časopisa. Posnemajte to tudi v drugih okrajih, da napredek zmaguje.

**„Štajerčev“ pristaši na delu.** V Veliki Nedlji in v Humu pri Omožu so vložili pristaši našega lista prošnje za upeljavo nemškega poudaka. Bravo, le naprej!

**Ptujski okrajni zastop.** Prijatelj našega lista nam piše: Peljal sem se te dni po železnici in prišel slučajno skupaj z nekim inženierjem, ki je rodom Slovenec. Govorila sva o novih napravah v ptujskem okraju. Gospod inženier je bil naravnost navdušen od teh naprav: „Tu se vidi delo pametnih, odločnih mož, ki imajo zmožnost in voljo, povzdigniti okraj. Iz srca želim, da bi ta zastop pri prihodnjih volitvah zopet zmagal, kajti Slovenci bodo imeli od tega le velikanski dobiček.“ Gospod inženier se je pohvalno izrazil o cestah in mostovih in je sploh iz stališča strokovnjaka ocenil delo zastopa. Ta gospod ni Nemec in ni „Štajercijanec“. Ali pošten je in zato prizna, da je sedanji okrajni zastop v kratki dobi veliko naredil. Zato naj prvaški klerikalci le naprej hujskajo, ljudje izpoznavajo že sami, kaj jim koristi.

**Okrajni glavar ptujski Underrain** je predstavljen v graško namesništvo. Z njim odstopuje iz Ptuja mož, ki zasluži hvalo vsacega poštenega človeka. Bil je vzoren uradnik, ki ima srce in ljubezen za ljudstvo. Umevno, da so ga vsled tega osebe napadale, ki niso vredne, da bi mu čevlje zavezale. Mi pa se poslavljamo od njega z izrazom spoštovanja in s hvalo za njegovo delo v prid ljudstvu.

**V sv. Marku pri Ptuj** živi neka prav klerikalna družina. Hčerka je baje v „Marijinem društvu“. Pred kratkim sta pretepla hči in sin očeta na neusmiljen način. No, „Fihpos“, to so tvoji sadi!

**Iz št. Vida pri Ptuj** nam pišejo: Preljubi naš prvaški kaplanče Salamon je prestavljen v sv. Trojico v Haloze. S tem smo rešeni vseh nadlog in politike, s katero nas je preplavil ta junak klerikalne armade. Želimo mu obilo sreče in naj Bog obvari, da bi se nikdar več k nam ne vrnil. . . . vobesa strobov tožalcev ljudem